

Consultatie Regeling ammoniak en veehouderij – Reactie VNG

Inleiding

De consultatie behandelt een wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij. Met deze wijziging worden emissiefactoren gewijzigd, dan wel toegevoegd voor een aantal huisvestingsystemen en additionele technieken gebruikt in de veehouderij. Deze emissiefactoren worden door bevoegde gezagen, in dit geval gemeenten en provincies, gebruikt om de ammoniakemissie van een veehouderij te berekenen. Dit wordt gebruikt bij de toetsing aan de Wav en het Activiteitenbesluit milieubeheer bij oprichting of verandering van een veehouderij, toetsing of wordt voldaan aan de maximale emissiewaarden van het Besluit emissiearme huisvesting, en toetsing aan de Wet natuurbescherming.

In de onderhavige wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij wordt de emissiefactor van stalsysteem A 1.13 verhoogd naar 7. Daarbij wordt aangegeven dat geen of beperkte effecten worden verwacht voor ondernemers of overheden op huidige vergunningen. Wel kunnen de uitbreidingsmogelijkheden van ondernemers beperkter zijn. In 2019 ging het om 3,8% van de melk- en kalfkoeien in Nederland die in een dierenverblijf werden gehouden waarin huisvestingsstelsel A 1.13 is toegepast.

Voor overheden (hier gemeenten en provincies) wordt gesteld dat de verhoging van de emissiefactor enkel kan zorgen voor verhoging van de bestuurlijke lasten wanneer gedurende het proces tot vergunningverlening de emissiefactor wordt aangepast.

Voor zowel overheden als ondernemers zien wij echter wel degelijk mogelijke extra lasten, welke we hieronder uitgebreid beschrijven. Graag vragen wij aandacht voor deze mogelijke effecten bij de voorgenomen wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij. Kort gaat het om de volgende punten:

- Verhoging van de emissiefactor van het A 1.13 stalsysteem kan ertoe leiden dat met huidige onherroepelijk vastgestelde vergunningen meer stikstofuitstoot is toegestaan dan de natuur aankan. Repareren van dit gat kan wel degelijk leiden tot extra werk voor overheden en ondernemers;
- De hogere emissiefactor van A 1.13 kan betekenen dat ondernemers die vrijgesteld waren van een vergunning deze vergunning wel hadden moeten hebben. Dit kan leiden tot handhavingsverzoeken en juridische procedures die voor zowel overheden als ondernemers extra werk opleveren.

Gevolgen voor overheden en ondernemers

Vergunningen verleend aan de veehouderij zijn verleend op basis van het aantal dieren en het stalsysteem. Verhoging van de emissiefactor van het A1.13 stalsysteem leidt juridisch daarmee niet direct tot ongeldigheid van de onherroepelijk vastgestelde vergunning, en heeft daarmee geen directe consequenties voor de ondernemer. Wel kan een probleem ontstaan voor de natuur, omdat in de bestaande vergunningen met het gekozen stalsysteem op basis van de nieuwe emissiefactoren meer stikstofuitstoot is vergund dan de natuur aankan.

Wanneer dit het geval is moet met een passende beoordeling bepaald worden hoe dit gat gerepareerd kan worden. Dat kan betekenen dat een juridische procedure opgestart moet worden om te beoordelen of de vergunning strijdig is met de toegestane stikstofuitstoot ten opzichte van het referentiejaar. Dit kan eventueel leiden tot het ambtshalve (moeten) wijzigen van de vergunning. Daarnaast kunnen overheden ook zelf kiezen om de bestaande vergunningen te actualiseren op basis van de nieuwe emissiefactor.

Wanneer ondernemers met een stikstofberekening op basis van de oude emissiefactoren hebben aangetoond geen vergunning nodig te hebben kan de hogere emissiefactor wel degelijk voor problemen zorgen. Bij deze ondernemingen zou een nieuwe berekening op basis van de hogere emissiefactor kunnen uitwijzen dat de ondernemers wel degelijk een vergunning hadden moeten hebben voor hun uitbreiding. Dit kan leiden tot handhavingsverzoeken, waarbij overheden direct moeten acteren. Daarnaast kunnen overheden zelf kijken naar de actualisatie van de al dan niet verleende vergunningen. Beide opties leveren voor zowel ondernemers als overheden veel extra werk op.